అష్టమంలో శని

హరిపురం సెంటరుకు కొంచెం దూరంగా సోంపేట రోడ్డుమీద అడితీ పక్కన ఉన్న చిన్న హోటల్లో కాఫీ తాగుతున్న ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య సంభాషణ ఈ విధంగా సాగుతోంది.

"అయితె, పంతులు గోరూ, నాను సరుపంచి నయిపోతనన్నమాట!"

"అన్న మాటేమిటి, ఉన్నమాటే? నువ్వు చూపించిన జాతకచక్రం నిజమైనదైతే నా మాటకు తిరుగులేదు. ఎటొచ్చీ, పది లేక ఇరవై రోజులు అటూ ఇటూగా జరగొచ్చు అంతే!"

" మరయితే, డబ్బొస్తాదని సెప్పుతున్నారు అది కూడా."

" అహా. నూటికి నూరుపాళ్ళు అది జరిగి తీరవలసిందే. బహుశా, ఏ పెదనాయుడు గారో నీకు మీ పార్టీ తరుపున డబ్బు తెచ్చి ఇవ్వవచ్చు. పెద్ద మొత్తమే వస్తుందిలే. అదొచ్చినప్పుడు మాత్రం నన్ను మర్చిపోకు సుమా!"

"అచ్చీ. ఎంత మాట! ఈ యేలతో అయిపోతదేటి! తవరు శ్రీకాకుళం ప్రెబలో జెతిష్యం సెప్పేవోరు. లావు గొప్పోరు. నా ప్రేపు సమితి పెసిడెంటు నవ్వాల, పరిషత్తు నెంబర్నవ్వాల. యెవ్వారం ఎమ్మెల్యే నవ్వాల. అంతదాకుంది. మీరు మంచి సెడూ సెపుతావుండకపోతే నేనెట్టా గవుతను? నానెమ్మెల్యేనయితే మీ అబ్బాయోర్ని నాకిందేసేసుకుంతను. నాను మిమ్మల్నొగ్గేటవే... మరయితే నా నెల్తను బాబు..."

అ మనిషి వెళ్ళిపోయాడు. పంతులు మిగిలాడు.

ఇందాకట్నుంచీ వీళ్ల సంభాషణను వింటూ దూరంగా కూర్చొనున్న ఇద్దరు ముతక చొక్కా - పంచె వ్యక్తుల్లో ఒకడు నెమ్మదిగా లేచి వచ్చి పంతులు పక్కన బెంచిమీద కూర్చుని అన్నాడు.

" బాబు, నా క్కూడా మంచీ సెడూ సెప్పుతేరేటి?"

"ఎవరు నువ్వు?"

"నానాండి, నాను దరమరాజునండి. మాది కాశీబుగ్గండి. జీడిపిక్కల పాక్టరీల బ్రోకర్ని".

పంతులు మొహం కొంచెం చిరాకు పులుముకుంది. " ఆ నాయుడు నాకు తెలిసిన వాడు కనకా, ఆయన జాతకం నా దగ్గరుంది కనకా ఇందాకట్నించి చర్చించుకున్నాం. నువ్విప్పుడు హఠాత్తుగా నన్ను నుంచోబెట్టి అడిగితే నేనేం చెప్పేది? రాశి చక్రం అంశా గట్రా ఏమీ లేకుండా ఎట్లా?"

ధర్మరాజు అనునయంగా మొహం పెట్టాడు. బుర్రగోక్కున్నాడు. "జాతకం కాయితాలు నాకాడ లేవండి. కాని నాది సింవ రాశండి. మీరు పెద్ద బుగతోరు గదా, ఏటయిన సిన్నగ నా అదురుట్టం సెబితె, మా వూర్ల అందరికి తవరి పేరు సెప్పుకుంతను. మీ కేటయిన యిమ్మంటే యిస్తను."

పంతులు కొన్ని క్షణాలు ఆలోచించాడు. చివరకు, "సరే. నిన్ననే వారఫలాలు రాసి శ్రీకాకుళంలో ఇచ్చి వచ్చాను. నీ రాశేమిటన్నావు. సింహమా? వారఫలం చెబుతాన్లే" అంటూ తన చేతి సంచీలోంచి

కాగితాల కట్టతీసి వాటిల్లోకి చూసి అన్నాడు; " సింహరాశి వారికి పై వారంలో అబ్బో గొప్ప అదృష్టం కలిసొస్తుంది. ద్వితీయమందు గురుడున్నాడు కాబటి నీకు హఠాత్తుగా డబ్బొస్తుంది..'

" ఏటీ, డబ్బొస్తుదాండి! ఎప్పుడేటండీ?" ముందుకు వంగి ఆతృతగా అడిగాడు ధర్మరాజు.

"చెప్పనీ మరి. వచ్చే మంగళవారం, తప్పితే బుధవారం నీ చేతుల్లోకి డబ్బు రావటం ఖాయం. రెండువేలదాకా రావచ్చు అయితే....'

" రెండు యేలే!" ధర్మరాజు ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచాడు.

"అయితే,... అదృష్టమందు శని వున్నాడు. వీడు పాపి. కనక నీ చేతిలోకి వచ్చిన డబ్బు నిలవదు. ఎట్లావచ్చిందో అట్లాగే పోతుంది.."

దర్మరాజు కొంచెం నిరుత్సాహపడి వెనక్కు తగ్గి గోడకు అనుకునుండిపోయాడు. అరనిముషం తర్వాత, "ఏటండి పంతులుగోరు సెప్పుతరు? సేతిలకొచ్చిన డబ్బు యెట్ట గెల్లిపోతది? నాను యెర్రిమొగాన్ననుకున్నరేటి, డబ్బు వొగ్గేసుకోటానికి! ఎ ఎ అదయ్యే పని కాదు".

పంతులు మొహంలో చిరాకు తొంగి చూసింది. " అందరూ చెప్పే జ్యోతిష్యాలు అందరికీ పట్టివ్వవు. కొన్ని కొందరికే పట్టిస్తాయి. అది అక్షాంశరేఖాంశాల్లో తేడాలవల్ల జరుగుతూంటుంది. కాని నా లెక్కలు మాత్రం ఈ ప్రాంతం వాళ్లకు చాలా మందికి పట్టిస్తాయి. ఇది నా అనుభవంలోని విషయం. ఇప్పుడు నీ విషయంలో ఎవరికి లెక్కయినా తప్పచ్చునేమోగాని, నా లెక్క మాత్రం తప్పటానికి వీల్లేదు. నీ చేతులోకి ఎంతో కొంత డబ్బు రానూ వస్తుంది. పోనూ పోతూంది. నీ కిష్టమైతే నమ్ము లేకపోతే మాను." ఇట్లా అంటూ పంతులు కాగితాలు తన సంచీలో దోపుకుని లేచినుంచుని, పంచె కండువాలను ఓ మాటు సవరించుకొని బిల్లు చెల్లించటానికి కదిలాడు.

దర్మరాజు వెనకనుంచి బిగ్గరగా, వెకిలిగా నవ్వాడు. పంతులు బిల్లు చెల్లించి, వెనక్కోమాటు కోపంగా చూసి, విసవిసా బయటికి నడిచాడు.

★★★

అంతవరకూ దూరంగా కూర్చోనున్న రెండోవాడు గబగబా లేచివచ్చి ధర్మరాజు పక్కన కూర్చుంటూ, " సిన్నగ సోటెట్టరారె (కొంచెం చోటియ్యి).. ఏట్రా బుగతంటన్నడు?" అన్నాడు.

ధర్మరాజు లేచినుంచున్నాడు. " నడుసుకుంటూ ఊసులాడుకుందవు. లెయ్యి" అన్నాడు.

ఇద్దరూ బిల్లు చెల్లించి బయటకు కదిలారు. అడితీ దాటాక ధర్మరాజన్నాడు. "జగన్నాదు, పంతులేటంతన్నాడో యెరికా? రేపు జయోరం నా సేతిల రెండుయేలు యెల్లిపోయొచ్చిసేస్తదంట! అయితె, మల్లి బేగి పారెల్లి పోతదంట! పిచ్చెదవ మనవంటె యేటనుకున్నడో...సరయితె, అడిమాట బట్టి మనకిప్పుడు డబ్బు లెట్టాగొస్తయి?... " ధర్మరాజు తన జేబులోంచి రెండు బీడీలు తీసి ఒకటి జగన్నాథు కిచ్చాడు. ఇద్దరూ బీడీలంటించుకున్నారు. సవిలాసంగా పొగను పైకి వదుల్తూ జగన్నాథు అన్నాడు. " ఎట్టాగేట్రా, మన మామ్మూలు వుద్దోగవే. దొంగలాడీసీటవేఁ (దొంగతనం చెయ్యటమే) !". ధర్మరాజు, " నేనాడితో యేటని సెప్పినానెరికా? కాశీబుగ్గల బ్రోకరుగుంతన్నవి!" అంటూ పకాపకా నవ్వాడు.

ఇద్దరూ నడుస్తున్నారు. ధర్మరాజు హఠాత్తుగా " యెరికయిపోయినాదేశ్ ! ... జయోరం రాత్తిరికి

యీ రోడ్డుమీద కాసేసి కార్ల (కార్లను) దొంగలాడీసేద్దవు. ఏటంటవు?''

''రైట్'', దర్మరాజు అన్నాడు, ''ఇది గొదిగోరొరె. నా ఆలోశనవు. జయోరం రాత్తిరి గొప్పిలినుంచి నివ్వు, గోకర్ణపురవు నుంచి నేను, లాస్టుబస్సుల యెల్లిపోయొచ్చీసి రైలు గేటుకాడ దిగీసేస్తము. తోలేత (ముందర) పొత్తంగి సిరిపురం నుంచి అప్పలసామి, జిళ్ళుళ్ల నుంచి సింవశెలంగోడు అక్కడికొచ్చీసి వుంటరు. నివ్వు గేటు కాడ్నుంచి అట్టగట్టగ అడ్డంగ నడిసీసి యిక్కడికెల్లి పోయొచ్చీసేస్తవు. ఇదిగిదిగో యీ సాల (పశువుల శాల) కాడ పాసి సెట్టీక్కస్తవు. (పాచనిచెట్టు- పొడుగ్గా ఎదిగే ఒక వృక్షం). నివ్వు సేతుల పెద్ద బాటరీ యెట్టుగునుంటవు. మేవందరవూ అక్కడ గేటుకాడ్నుంచి నడిసీసి శాసనాం సెంటరు కొస్తము. అక్కడ మహేంద్రవు నదిమీద బ్రిడ్జికాడ యింకో గొప్పపాసిసెట్టున్నాది కాదా, సింవశెలంగోడు ఆ సెట్టెక్కీసేస్తడు. ఇంకో బేట్రీ అట్టుగుంతడు. ఇక్కడికాడ్నుంచి నివ్వు లైటు కొట్టినవంటె ఆడి కగుపిస్తది. ఆడుకొడితె నీకగుపిస్తది. ఇక్కడికాడ్నుంచి అక్కడికి మూడుమైళ్లే దూరం కాదా! యింకా రోడ్డు సంద్రవంకలాగ వంకరగున్నాదికాదా, అందుకనగుపిస్తది. నేను, అప్పలసామి అక్కడే బ్రిడ్జి కింద దాక్కొనుంటవు.

'' అప్పుడేటవుతాదంటె యీ అరిపురం సెంటరుకాడ్నుంచి యేటయిన సిన్నకారొచ్చినాదంటె, సింవశెలం గోడికి నివ్వు బాట్రీ కొట్టియ్యి దానికిసూసీసినట్టు ఆడు మల్లి నీక్కొడతడు. మాకు కిందికి ఊలేస్తడు (ఈలవేస్తాడు) మేవు కింద సిద్దవుగుంటవు.

''డబ్బున్నోల్ల కారు కాకపోతె, అంటె ట్రాక్టరొ లారీయో అయితె నివ్వు బాట్రీ కొట్టొద్దు. ఆ కారు బ్రిడ్జికాడి కొచ్చీతలికి సింవశెలంగోడు మల్లి నీకు లైటు కొడతడు. రోడ్డు మీద మేఁవాకారడ్డేసి, దాన్ల పన్ని (దువ్వెన) కూడా మిగలకుండ దొంగలాడేస్తము. ఆడు అప్పుడు ఆడి వాగి (కండువా) అడ్డెట్టేసి నీకు ఎర్రలైటు కొడ్తాడు. అప్పుడు నివ్వు దిగిపో. మనవందరవూ మల్లి రైలు గేటుకాడికి బేగెల్లి పోయొచ్చిస్తము. మొహంతో వోరి తోట్ల కూసుని పంచీసుకుందము... ఉప్పుడేటంటె, ఆ కార్ల అల్లుగాని కంగాలి (గొడవ) సేసినరంటె నేను కస్సున పొడిసేస్తను. ఆ తర్వతేటయితె మనకేటి?... ఎట్టాగుందేటి మన ఆలోశనవు?'' ధర్మరాజు సగర్వంగా మూతిమీదలేని మీసాన్ని దువ్వుకున్నాడు.

జగన్నాథు కళ్లు మెరిసాయి. '' యేరుశెనగలలొలిసేసుకుని తినీసిన యెల్లుగ్గొడ్డు లాగుందిర నీ బుర్ర! నీ జేబుల యింకొ బీడివుంటె యియ్యి'' అన్నాడు.

ధర్మరాజు ఇంకో బీడితీసి జగన్నాథుకిచ్చాడు. '' వొకిటికాదు, వందిస్తను నివ్వు మాత్తరం ఎర్రలైటు సూసీగానే గేటుకాడి కొచ్చీయాల. నాకు సాయవు సెయ్యాల. నా సేతిల కొచ్చిన డబ్బు ఎట్టపోతదొ సూస్తను. ఆ పంతులు వొట్టి పిత్తబుర్రెదవని సూపిస్తను.''

ఇద్దరూ ఎడమకి తిరిగి, రోడ్డు దిగి పొలాల్లోనుంచి అడ్డతోవపట్టారు. సింహాచలానికి అప్పలస్వామికి ఈ కబురెట్లా అందచెయ్యాలో, తమ ప్లాను నిరాఘాటంగా అమల్లోకి రావటానికి ఏవేవి ఆయుధాలు తీసుకోవాలో, ఎన్నెన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలో, - అన్ని వివరంగా చర్చించుకొన్నారు. చివరకు విడిపోయారు.

★ ★ ★

శాసనాం సెంటరనేది, మందసా మీదుగా పర్లాకిమిడి వెళ్ళే రోడ్డు, ఐదో జాతీయ రహదారి నుంచి చీలేచోటే కాని, అక్కడ ఊరేం లేదు అమావాస్య రోజులు, టైము ఒంటిగంట.

తాము ముందు అనుకున్నట్టుగానే ధర్మరాజు తన మిత్రుల్తో శాసనాం సెంటరుకు పొలాల్లోపడి వచ్చాడు అదేవిధంగా రోడ్డు మీద నడవకుండా రోడ్డు పక్కనున్న సర్వుతోటలోంచి నడుస్తూ వెళ్లి మహేంద్రతనయ బ్రిడ్జి కింద అప్పలస్వామితో కలిసి కాసాడు ముగ్గురూ కొద్దిగా తాగివున్నారు. మొహాలకు మసి పూసుకున్నారు. నిక్కర్లు, బుష్షర్టు వేసుకొని, నిక్కర్ల బెల్టులో చెరి రెండు బాకుల్నీ దోపుకున్నారు. సింహాచలం మిగిలిన వాళ్లిద్దరూ కూర్చున్న స్థలానికి ముందరగా ఓ యాభైగజాల దూరం వెనక్కు నడిచి పాచని చెట్టెక్కి కూర్చున్నాడు.

అరగంట గడిచింది. ఇటు పలాస నుంచి, అటు సోంపేట నుంచి లారీలు వచ్చాయి. వెళ్లాయి. అప్పుడు అందింది సింహాచలానికి హరిపురం నుంచి లైటు సంకేతం. సింహాచలం ఈలవేసి కిందికి ధర్మరాజుకు ఆ సంకేతాన్ని అందజేశాడు. ఇంకో పావుగంట తర్వాత ఇంకో ఈల వేశాడు.

ధర్మరాజు గబగబా రోడ్డెక్కి, జేబులోంచి చిన్నపిల్లలాడుకునే వందరూపాయలనోటు తీసాడు. దానికి అంతకుముందే పూసిన జిగురును నోటి ఉమ్మితో తడిచేసాడు. రోడ్డుకు మధ్యగా, నేలమీద, దాన్ని అంటించాడు. దూరాన టర్నింగ్‌లో లైట్ల కాంతి కనుపించగానే చటుక్కున వచ్చి రోడ్డు దిగి కూర్చున్నాడు.

కొత్త బాటరీలు బిగించిన కారణంగా ఆ బండి హెడ్‌లైట్లు చాలా కాంతిగా వున్నాయి. కానయితే బండికి ఎక్కువ స్పీడులేదు. బ్రిడ్జి దగ్గరికి రావటానికి బండికి రెండు నిముషాలు పట్టింది. అది వచ్చి నోటు దగ్గర నెమ్మదిగా ఆగింది. డ్రైవరు ఇంజను ఆపేసాడు. బండి దిగి రెండడుగులు వేసాడోలేదో, రోడ్డుకు చెరొకపక్క నుంచి ధర్మరాజు, అప్పలస్వామి శరవేగంతో రోడ్డెక్కి బండివైపు దూసుకు వెళ్ళారు.

బెల్టుల్లోంచి చెరొక బాకూ సర్రున దూసి హెడ్‌లైట్ల కాంతిలో వాటిని ఒక్కసారి తళుక్కు మనిపించారు. డ్రైవరు వెనక్కు గెంతి చటుక్కున తన సీట్లోకి ఎక్కబోయాడు. ధర్మరాజు అంతకన్నా వేగంగా గెంతి. డ్రైవరు గుండెమీద తన బాకు పెట్టి " కదిలినవంటె యిది కస్సున నీ బొందల దిగిపోతది. యాండ్సప్" అన్నాడు. డ్రైవరు చేతులెత్తేసాడు

అవతలివైపున అప్పలస్వామి బండికి రెండంగల దూరంలో నుంచొని పరిశీలనగా చూస్తూ, " ఇది జీపు బండే రొరె" అన్నాడు "జీపా!" అని, " అయితేటి, కానియ్!" అన్నాడు ధర్మరాజు. అప్పలస్వామి, "బండ్ల బాబులందరూ దిగాల. మీకాడున్న డబ్బు వూడ్చేసి నా సేతులెట్టాల లేకపోతే, మిమ్మల్నందర్ని పొడిసీసి మావెల్లిపోతాము. యేగిరం, యేగిరం..."

పది సెకన్లు గడిచాయి. బండిలోంచి ఎవ్వరూ దిగలేదు ఇవతలపక్కనున్న ధర్మరాజు నిశ్శబ్దంగా తన బాకుతో డ్రైవరు చొక్కామీద నిలువుగా గీసాడు చొక్కా పర్రున చిరిగింది. చర్మం కూడా గీసు కున్నట్టుంది కాబోలు, అతగాడు " చంపకు, బాబోయ్, నీకు పుణ్యం వుంటుంది నా దగ్గర డబ్బులేదు .. సార్, నన్ను చంపేస్తున్నాడు సార్, దిగండి సార్ " అన్నాడు

అవతలి వైపు నుంచి ఆఫీసరులాగా వున్న ఒక వ్యక్తీ, వెనకాల సీట్లల్లోంచి ఇద్దరు ప్యూన్లూ

దిగారు.

అప్పలస్వామి, " వూ యేగిరం డబ్బిచ్చీయండి. ఆలీసెమయునాదంటె ముగ్గురూ సచ్చినారన్నమాటే"

ఆ దిగిన ముగ్గురు మొహాల్లోనూ భయం తొంగిచూసింది. ఆఫీసరు కొంచెం గుండెదిటవు చేసుకొన్నట్లున్నాడు. "సరే, మీక్కావలసింది డబ్బేగా. మా దగ్గిరవున్న డబ్బంతా ఈ సంచీలోనే వుంది," అంటూ బండీలో నుంచి తన ఎటాచీ తీసి అప్పలస్వామి కివ్వబోయాడు.

అప్పలస్వామి పుచ్చుకోలేదు. " అట్టగిస్తె కుదర్దు. తెరిసి సూపియ్యి". అన్నాడు. ఆఫీసరు బాగ్ తెరిచి హెడ్‌లైట్ కాంతిలో అప్పలస్వామికి చూపించాడు. అప్పలస్వామి చూసాడు. అందులోని కొత్త నోట్లకట్టలు చూడగానే అతని కళ్లు మెరిసాయి

"అందిల ఎంతున్నాదో సెప్పు"... "మూడు వేలు"..."ఇటిచ్చియ్యి"

ఆఫీసరు బాగ్ ఇవ్వగా అప్పలస్వామి ఎడంచేత్తో దాన్ని అందుకొన్నాడు. బండి బానెట్ మీదుగా ఇవతలికి, ధర్మరాజుకి, అందించాడు. ధర్మరాజు కూడా దాన్ని తన ఎడం చేత్తోనే నొక్కి పట్టుకున్నాడు.

" బండెక్కి సెండి. యెల్లిపొండి. మా కట్టుకోటానిగ్గాని యెదవ్వేసాలేసినరంటె ఒకడయిన సచ్చినా డన్నమాటే" అన్నాడు అప్పలస్వామి

వాళ్లు ముగ్గురూ జీపు ఎక్కారు. డ్రైవరు ఇంజను స్టార్టు చేసాడు. అప్పలస్వామి ధర్మరాజు వైపు గెంతి "బేగి బేగి" అన్నాడు. ఇద్దరూ సర్వుతోటవైపు రోడ్డుకిందికి గెంతబోయారు.

★ ★ ★

"హ్యాండ్స్ అప్!" హఠాత్తుగా కేక వినిపించటమూ, రోడ్డుకు చెరొకవైపునుంచి టార్చిలైట్ల కాంతి వచ్చి వాళ్లిద్దరి మొహాల మీద పడటమూ, ఒకేసారి జరిగాయి.

స్టార్టయి ఉన్న జీపు సర్రున వెనక్కు పాతిక గజాలు నడిచిపోయి ఆగింది. ఆ హెడ్‌లైట్ల కాంతిలో ధర్మరాజుకూ, అప్పలస్వామికీ కనపడిన దృశ్యం ఇది ; రోడ్డుకి ఇటు ముగ్గురూ, అటు ముగ్గురూ రిజర్వు పోలీసులు తుపాకులు వీళ్ళవైపు గురిపెట్టి ఉండటం !

తెల్లబోతూ, నోట మాటరాక నిశ్చేష్టులై పోయిన ఇద్దరూ కత్తులు కిందపడేస్తూ చేతులు పైకెత్తేశారు!

★ ★ ★

ఆ రాత్రి ధర్మరాజూ, అప్పలస్వామి సోంపేట పోలీసు స్టేషన్లో పోలీసుల చేతుల్లో చావుదెబ్బలు తిన్నారు. పోలీసులు వాళ్ళను చేతికర్రల్తో కొడుతూ బూటు కాళ్ళతో తంతూ, బూతులు తిడుతూ మధ్య మధ్యలో అన్నమాటల్ని బట్టి వాళ్ళిద్దరూ గ్రహించిన విషయమేమిటంటే, వాళ్లు ఆపింది 'డబ్బున్నవాళ్ళ కారు' కాదు డి. ఇ. వో. జీపు!

ఆ చీకట్లో వాళ్లిద్దరికీ కనబడకుండా జీపు వెనకాల ట్రెయిలర్ కూడా వుంది. సోంపేట కాలేజీకి అందివ్వటానికి ఇంటర్మీడియెట్ పరీక్ష పేపర్లు తీసుకొస్తున్న డి.ఇ.వో కు రక్షణగా ఆ ట్రెయిలర్లో రిజర్వు పోలీసులున్నారు ! ఆ పరీక్షల తాలూకు డబ్బు మూడువేలు ఆ సమయానికి డి.ఇ.వో దగ్గరుంది!

రెండోరోజున జగన్నాధు ఒక ముసలమ్మను వెంటబెట్టుకుని "చుట్టాన్నం"టూ పోలీసు స్టేషనుకు వచ్చాడు.

కటకటాల్లోపల్నుంచి ధర్మరాజు జగన్నాధు నడిగాడు : "దొంగలంజికొడక, జీపు బండికి లైటు కొట్టొద్దురంటె కొట్టుతవు? బైటికొచ్చీసింతర్వాత నిన్నేటి సేస్తనో సూడు!"

పౌరుషంగా అన్నాడు జగన్నాధు: "నాను జలాంతరకోట రాజుగోరి కారు కె లైటుకొట్టినను. అది మద్దిలో జీడితోటలకాడ సెడిపోయినాది. ఆ వూసునాకేటెరిక? ఎప్పటేలకి సింహాశెలం గోడి ఎర్రలైటు నాకు సూపునేకపోతే నానేటి సేస్తను? సల్లగ సెట్టు దిగీసి రోడ్డుమీద నడిసొస్తంటె మద్దిలో రాజుగోరి కారు అగుపడినాది. 'తికమకయిపోయినాదేటా' అనుకుంట నాను శాసనాం వొచ్చీతలికి అక్కడ ఎవడూ లేడు! మీరిద్దరు మావగోరింటి కెల్లిపోయొచ్చీసినరని యీ పొద్దుటేల నాకెరికైనాది . నాదితప్పేటున్నాది? ఈ ముదనష్టపు జీపట్టుగొని మీరు సస్తరని నాను కల కనుక్కున్ననేటి?"

ధర్మరాజు శూన్యంలోకి చూస్తూ వుండిపోయాడు.

(ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక 19-10-79)

★★★ ★★★ ★★★

పని+మనీ+షి

"అబ్బ -ఎంత చవక!" అనుకున్నాను, పనిమనిషి పన్నెండు రూపాయల జీతం చాలనగానే. చింతలపూడిలో కూడా అన్ని ఊళ్ళల్లో లాగానే పని మనిషి దొరకటం కష్టం. మేము వచ్చిన కొత్తలో నానా ఇబ్బందీ పడ్డాం. అటు తర్వాత వెతగ్గా వెతగ్గా ఇద్దరు పనివాళ్ళు కనిపించారు. వాళ్ళ రేట్లు వినేసరికి నాగుండె ఆగి పోయింది. ఒకత్తెకు పాతిక ఇచ్చి, రోజూ అన్నం పెట్టి కాఫీ ఇవ్వాల్ట!ఇంకొకత్తెకు ఇరవై ఇచ్చి, దాని పన్నెండేళ్ళ పిల్లకు అడిగినప్పుడల్లా సినిమా డబ్బు ఇవ్వాల్ట! ఎంత బాధ అనిపించిందంటే గవర్నమెంటు ఉద్యోగస్తులకు చవకలో ఇళ్ళనూ, వాటితో బాటు పనిమనుషుల్నూ చూపించే పార్టీయే ప్రభుత్వం నడపటానికి తగుననీ, దానికే ఓటు వెయ్యాలనీ ప్రచారానికి బయల్దేరదామా అన్నంత! ఎంతయినా ఆడదాన్ని గాబట్టి నా క్షోభ నాలోనే ఉండిపోయింది.

సరే! ఇంకా నాలుగైదు రోజులు నా తిప్పలు నేను పడ్డాక ఇంటావిడ నా బాధ చూడలేక నా రక్షణకొచ్చింది. ఎవత్తెనో వయస్సులో వున్న ఒకదాన్ని తీసుకొచ్చి నా కప్పగించింది. " అబద్ధమాడదనీ, దొంగతనం చెయ్యదనీ, ఒళ్ళు దాచుకోదనీ దీనికి పేరుందండీ! జీతం కూడా ఎక్కువడగదనుకుంటాను. మాట్లాడుకోండి" అంది. నేను దాని వంక చూసాను. దానికి ఇరవై ఏళ్లుండొచ్చు. పిటపిటలాడుతోంది. పెద్దగా రంగు లేదు కాని, మొహం మాత్రం ఆకర్షణీయంగా వుంది. ఏ బ్యూటీ కంటెస్ట్‌లోనయినా తేలిగ్గా ప్రైజు కొట్టేసేటంత నీట్‌గా సింగారించుకునుంది.

" నీ పేరేమిటి?" నేనడిగాను. " వానిస్రీ అండీ" అంది సిగ్గు అభినయిస్తూ. 'దీని సిగ్గు బుగ్గయిపోనూ' అనుకున్నాను. "ముగ్గెయ్యటం, అంట్లు తోటం, నీళ్ళు తోడటం, బట్టలుతకటం చెయ్యాలి. ఎంతిమ్మంటావు? ఒకే మాట చెప్పేయ్!" అన్నాను.